

Τελικά ΤΙ ακτοπλοΐα θέλουμε;

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΣΠΥΡΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ

Στις συνθήκες της οικονομικής κρίσης και μέσα στον ισχυρό αντίκτυπό της στην ακτοπλοΐα, επαναπροσδιορίζονται οι πρακτικές του ανταγωνισμού των εταιρειών και οι άξονες της νησιωτικής πολιτικής. Κατά πόσο όμως δείχνει προφανές ότι όλοι θέτουν ως κύρια προτεραιότητα την ικανοποίηση των αναγκών των νησιών μας;

Χρόνο με τον χρόνο γινόμαστε μάρτυρες της δραματικής κατάστασης στην οποία ολοένα και περισσότερο βυθίζεται η ελληνική ακτοπλοΐα. Με ζημιές που αγγίζουν το 1 δισ. ευρώ για την περίοδο 2009-2011, με το πετρέλαιο να έχει ανέβει στα ύψη και το μεταφορικό έργο να μειώνεται σημαντικά λόγω των συνεπειών της οικονομικής κρίσης, οι ακτοπλοϊκές εταιρείες δοκιμάζουν καθημερινά τις αντοχές τους και μάλιστα σε μια συγκυρία που δεν αναμένεται να αναστραφεί σύντομα. Σημειώνεται ότι η επιβατική κίνηση στις βασικές γραμμές του Αιγαίου (από Πειραιά για Κυκλάδες, Κρήτη, Ικαρία, Σάμο, Μυτιλήνη) για το διάστημα Ιανουαρί-

ου-Απριλίου 2012 μειώθηκε κατά 25% σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2011, ενώ σε ό,τι αφορά τα Ι.Χ. και τα φορτηγά η μείωση είναι 30% και 11% αντίστοιχα σε σχέση με πέρσι. Στην κατάσταση αυτή θα πρέπει να προστεθούν και τα προβλήματα ρευστότητας που άρχισαν να βασανίζουν ήδη τις εταιρείες, καθώς το προηγούμενο διάστημα «έσκασαν» προβλήματα κράτησης πλοίων, κυρίως σε λιμάνια της Ιταλίας, λόγω οφειλών. Μεταξύ αυτών, ήταν και το IONIAN QUEEN της Endeavor Lines, καθώς και τα ναυλωμένα από τη Nel Lines OLYMPUS και AQUA HERCULES, που κρατήθηκαν από τις αρχές στο Μπάρι της Ιταλίας, λόγω οφειλών σε καύσιμα. Μπροστά σ' αυτή τη δυσοίωνη

πραγματικότητα, οι νησιώτες ανησυχούν για το μέλλον, ενώ οι εταιρείες αγωνίζονται για την επιβίωσή τους, καθώς μια πιθανή κατάρρευση του κλάδου θα οδηγήσει τη νησιωτική Ελλάδα σε πρωτοφανή απομόνωση. Όλα τα προηγούμενα χρόνια, οι ακτοπλοϊκές εταιρείες είχαν επιδοθεί σε έναν ξέφρενο και συνάμα καταστροφικό ανταγωνισμό, με στόχο να κερδίσουν τη μερίδα του λέοντος από τις γραμμές-φιλέτα του Αιγαίου. Σήμερα τα δεδομένα έχουν αλλάξει προς το χειρότερο, κι όμως οι εταιρείες εξακολουθούν να επιδίδονται στον ίδιο ανηλεή αγώνα διατήρησης της δύναμής τους σε γραμμές που εξυπηρετούν εδώ και δεκαετίες. Η πρόσφατη επιστολή της ➤

